

gør. Derfor skal vi have fokus på dem, men med den balance, som jeg lige beder om dér. Vi skal også beskytte dem med det særkende, som kri-secentrene faktisk er.

Jeg tror, at mange af de kvinder, der bliver udsat for vold, netop har det specielle problem, som også er beskrevet i beslutningsforslaget, at de i forvejen er angst for nogle myndigheder, ikke mindst de kvinder, der bliver allermest udnyttet på det seksuelle marked. Jeg kan godt forstå, at hvis man er holdt som sexslave, er det meget svært at melde sin mand til politiet for, at man er blevet udsat for overgreb, for man ved godt, at man måske ikke selv er på den rette side af loven; man er selv tvunget ud i noget kriminalitet.

Så vi har da noget, vi skal have drøftet, bl.a. hvordan vi beskytter kvinder mod den skæve udvikling, som vi ser mere og mere af, og som i hvert fald bliver åbent annonceret, synes jeg, mange steder rundtomkring.

Jeg er også enig i, at der er nogle ting omkring disse forhold, hvor vi ikke kan sige, at det kun er de udenlandske kvinder, der oplever nogle skævheder i mødet med de danske myndigheder. Der er også danske kvinder, der kan fortælle om, at hvis de har været udsat for vold eller andre ting, så er deres første møde med politi og sundhedspersonale heller ikke altid lige positivt.

Det er fint, at de initiativer, der er mod vold over for kvinder, har sat nogle processer i gang, men man skal stadig være meget opmærksom på, at fokus ikke må flytte sig, for det er meget vigtigt, at de kvinder bliver mødt med den rigtige holdning fra første færd.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi meget gerne går ind i udvalgsarbejdet, og vi vil gerne kigge på, om vi kan gøre det lidt mere kønsneutral. Vi vil også gerne se på intentionerne i det, så man ikke ubevidst kommer til at lukke op for, at der måske er nogen, der kunne synes, at hvis vold alene giver en adgangsbillet til at komme til Danmark, bare man bliver gift med den forkerte stodder, eller hvis man digter en historie, så gør man det. Det kunne være en utilsigtet negativ effekt af det her.

Så vi ønsker ikke at få åbnet op for en måde, hvorpå ægteskabet kan misbruges til en indvandring, som ikke er tilsigtet. Men vi vil gerne medvirke til at gøre det bedre for de kvinder, der uden skyld bliver udsat for vold, og som

uden at have tanke på at misbruge en udlændingelov eller en ægteskabslov står i en meget kedelig situation.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at slå fast, at Det Radikale Venstre er imod alle former for overgreb, også mod det svage køn. Det skal der ikke herske tvivl om, og ministeren var tidligere inde på, at vi var i strid med adskillige konventioner, fordi jeg ikke, hver eneste gang jeg skrev kvinde ikke også i en parentes havde skrevet mand. Det beklager jeg, men jeg vil lige gøre opmærksom på, at det her jo ikke er et lovforslag, det er et beslutningsforslag, og det, vi opfordrer til med beslutningsforslaget, er, at regeringen hjælper os med at lave en lovgivning, som selvfølgelig skal ligge inden for de konventioner, der er.

Til fru Karen Klint: Det er min opfattelse, at staten i virkeligheden bidrager til tortur af disse kvinder, fordi det selvfølgelig er sådan for disse kvinder, at de ikke tør melde deres mand, for hvis de melder deres mand for vold eller andre former for kriminalitet, så bliver de sendt ud af landet. Hvis manden kommer i fængsel, er de meget ilde stedt. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om fru Karen Klint er enig i, at det her i virkeligheden er en form for indirekte bidrag til tortur.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er i hvert fald et indirekte bidrag til, at volden ikke stopper, og så kan vi altid diskutere gradbøjningen af, hvad der er tortur, og hvad der er vold. Det er i hvert fald meget voldsomme handlinger, nogle af de kvinder bliver udsat for. Jeg havde nu mere forstået beslutningsforslaget sådan, at det var, når de kom hjem til oprindelseslandet igen, at der var tale om tortur.

Jeg er enig i, at hvis kvinderne ikke tør forlade deres mænd på grund af sanktionerne, så kan systemet være med til at fastholde dem i en situation, som vi faktisk bør hjælpe dem ud af i stedet for at fastholde dem i.

Kl. 16.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er et spørgsmål mere. Det er det sidste, værsø.